

Eiga at bryggja alt ølið í Føroyum

Bryggjariini eru kanska elsta idnaðargrein okkara. Vit hava tvey bryggjariir, ið sambært galdandi lóg bert hava loyvi at bryggja lætt pilsnarel og drykkiruttan innihald av alkoholi.

Spurningurin um framleiðslu av sterkari øli er politiskur og hevur við millumbilum verið frammi.

Í idnaðarálitinum verður víst á, at út frá einum samfelagsbúskaparligum

sjónarmiði vildi tað verið skilagott at loyvt bryggjing av sterkari øli við. Innflutningurin av øli við vektprosent 3.70 og uppeftir var í 1977 soleiðis 1,2 milj. l við einum virði uppá 3,8 milj. kr.

Sjálvir framleiða, tað vit innflyta

Hesin innflutningurin kundi fyri mestapartin verið spardur við egnari framleiðslu. Føroysku bryggjariini kunnu bryggja øl, sum ið dygd er á hædd við tað, ið innflutt verður, og framleiðslukostnaðurin skuldi verið á hædd við tað, hann er aðrastaðni. Tað er upplýst, at ráevnið — umframt vatnið — er ein lutfalsliga litil partur av framleiðsluvirðinum t.e. at meginparturin er arbeiðsløn.

Tað eigur eisini at vera nevnt, at bryggjariini sum er hava orku at taka upp framleiðsluna av og nøkta føroyska marknaðin fyri sterkari øli, og at sjálvprosessin er heldur einkli, enn tá veikari øl o.l. verður bryggjað.

Annað av bryggjariunum í Føroyum

Ikki størri nýtsla

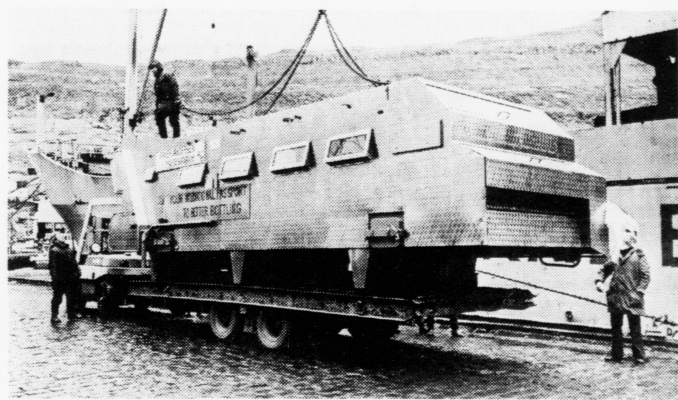
Í prinsippinum skuldi ein føroysk framleiðsla av sterkum øli ikki ført til eina størri nýtslu, tí tað eru í dag ongar skerjinger innflutninginum viðvíkjandi.

Vansin kundi ligið í, at øl frá føroysku bryggjariunum var skjótari at fingið fatur á, men her kundi hugsast, at talan var um ávísar bileggingartíð t.d. ta somu, sum tað

vanliga tekur at fáa øl úr Danmark. Harumframt eiga at vera gjørdar nágreiniligar reglur fyri framleiðslu, goymslu og distribútion, og eitt støðugt alment eftirlit skal tryggja, at reglurnar verða hildnar.

Niðurstøða

Nevndin mælir til, at hesin tættur í føroyska idnaðinum verður gjølliga umhugsaður.

Nýggj maskina til Føroya Bjór

marknaðin, verður mælt til, at spurningurin verður kannaður og at arbeiðið verður fram imóti at seta söluráðgevara, um virkini ganga inn fyri tí.

Viðvíkjandi útmarknaðinum verður mælt til, at arbeiðið verður fram imóti at stýra vørunum longur út í sölulíðini og at tað í mest møguligan mun verður samarbeiðt millum virkini, tá talan er um sölutiltøk úteftir. Eisini verður mælt til, at tað áhaldandi verður gjørt mest møguligt til tess at fáa so lagaligar handilsavtalur við onnur lond sum møguligt fyri at tryggja útflutning av meira góðskaðum vørum.

Útbúgving

Siðani verður nomið við útbúgvingarspurningin. Mælt verður til at broyta útbúgvingina, soleiðis at hon betri samsvarar við tann tørv, sum eitt idnaðarsamfelag setur. Nýggja skipanin, ið er grundað á sundurgreinaða fakarbeiðara útbúgving við 2 árum til serarbeiðara og 2 árum afturat til fakarbeiðara, er meira líðilig. Útbúgvingin skal vera á einum støði, ið samsvarar við grannalond okkara.

Víst verður á, at ynkið um at varðveita ella hækka livifótin, og ynkið um nóg nóg og nóg fjølbroytt arbeiðspláss bert kann supplerast við eini fjølbroyttari og munandi idnaðarútbúgving, um so er at parturin hjá fiskivinnuni í samlaða búskap-

inum minkar, og almen-na virksemd ikki veksur sum higartil.

Víst verður eisini á, at skal idnaður innan ávís øki og landbúnaðurin mennast skjótt, er neyðugt at tað almenna í størri ella minni mun er við at taka tey tøk, ið takast skulu.

Grundarlag

Frágreiðingin er ætlað at kunna nýttast sum arbeiðsgrundarlag undir idnaðarpolitiskum avgerðum hjá landsstýri og lögtingi.

Nevndin heldur, at tað er avgerandi neyðugt, at tráðurin frá hesi fyrbils kanning verður tikin upp og nágreiniligar kanningar gjørdar av, hvørji amboð, ið best eru og hvørji tiltøk, ið frá einum samfelagsbúskaparligum sjónarmiði eru mest lønandi.

Nevndin vónar, at frágreiðingin, ið, sum nevnt í fyrstu syftu, er ætlað sum arbeiðsgrundarlag hjá myndugleikunum, fer at roynast sum holt grundarlag í tí orðaskifti, ið fram fer um hvønn leiklut ein idnaðarútbúgving skal hava í samfelagsmenningini, og ein leiðbeining um, hvør leið best samsvarar samfelagsins áhugamálu.

Starvsnevndin hevur ikki altið verið á einum máli í teimum spurningum, sum viðgjørdir eru, men ein meiriluti í nevndini (tá ikki altið sami meiriluti) stuðlar tey sjónarmið, sum verða førd fram.

Í dag innflyta vit alt tað sterka ølið.

Smáidnaður:

Alstóran týdning fyri bygdamenning

Hann eigur at verða stuðlaður miðvíst

Umleið 70% av idnaðar-, handverks- og tænastuvirkjunum hava minni enn 5 fólk í arbeiði, og fevna hesi virki um umleið 20% av vinnandi fólkinum.

Tølini í sjálvum sær visa fyri ein part, hvussu stóran týdning hesin smáidnaður hevur fyri samfelagið, men at hann er grundarlagið undir meginpartinum av øllum øðrum idnaði veksur munandi um týdningin.

Tað er í arbeiðinum á tí litla virkinum, í einum kjallara ella einum bilhúsi,

at hugflogið og tankarnir skapa spiran til okkara framleiðandi idnað. Og ofta er tað ígjøgnum hetta arbeiði, at figgarliga stóðið fyri einum framtíðar virki verður lagt.

Bert fyri í krepputíðum

Siðani idnaðarkreppur fóru at taka seg upp í 1973/74 (í fótafarinum á oljukurpeppuni), hava okkara grannalond ásannað, at

neyðugt er at leggja munandi størri dent á smáidnaðin. Hesin idnaður hevur tann fyrirum, at hann hevur lætt við at umstilla seg og lætt við at laga seg eftir umstøðunum, og kanningar hava eisini víst, at tað er júst hesin idnaður, ið ofta stendur seg best.

Smáidnaður — bygdamenning

Eisini viðvíkjandi bygda-

menning er smáidnaður ofta einasta gongda leið. Sum fyrr nevnt eru bæði framferðsla og arbeiðspláss grundarlag fyri trivnaði á byggunum, og skulu vit sleppa undan at miðsavna fólk á nekrum fáum stórplássum, má smáidnaðurin stuðlast miðvíst.

Nevndin ásannar í álitinum, at smáidnaðurin er av stórum týdningi og ofta einasta gongda leið fyri bygdamenning. Hann eigur tí at verða stuðlaður miðvíst.